

Utjecaj nanočestica bakrova ferita na supravodljiva svojstva magnezijevog daborida

Emil Babić¹, Damir Pajić¹, Mislav Mustapić¹, Nikolina Novosel¹, Željko Skoko¹, Krešo Zadro¹, Josip Horvat², Andrey Shcherbakov²

¹ PMF, Sveučilište u Zagrebu, Hrvatska

<http://www.phy.hr/~mgb2>

<http://www.ukf.hr>

² ISEM, Sveučilište u Wollongongu, Australija

Projekt "Enhancement of electromagnetic properties of MgB₂ superconductor by magnetic nanoparticle doping" (1B 01/07) financira "Fond jedinstvo uz pomoć znanja" Republike Hrvatske.

1. Uvod

Interes

MgB₂ je jedinstveni primjer supravodiča s dva energijska procjepa, što je omogućilo da se po prvi put prouče intrinsična i ekstrinsična svojstva takvih supravodiča.

Razmjerno visoka kritična temperatura $T_c \approx 39\text{K}$ i druga povoljna svojstva (jednostavan spoj lako dostupnih elemenata, dobra povezanost zrna u polikristalu, jednostavna priprema žica ...) čine MgB₂ zanimljivim za široke primjene (magneti za MRI koji ne koriste tekući helij itd.).

Problem

Čist MgB₂ (masivni uzorci, monokristali, žice) ima nisko gornje kritično polje H_{c2} i slabo zapinjanje magnetskih vrtloga MV (što vodi do niskog ireverzibilnog polja $B_{irr}(T)$ i jakog smanjenja kritične struje J_c u magnetskom polju).

Masivni uzorci i žice dobiveni sinteriranjem praška vrlo su porozni (~45% idealne gustoće) što ograničava iznos J_c i potencira utjecaj nehomogenosti na povezanost kristalnih zrna.

Ovi problemi zasada onemogućuju primjenu čistog MgB₂.

Rješenje

Tijekom zadnjih šest godina učinjen je velik napredak u poboljšanju zapinjanja MV (dopiranjem nanočesticama [1,2]) i smanjenju poroznosti [3] MgB₂, no potreban je daljnji napredak da se ostvare primjene.

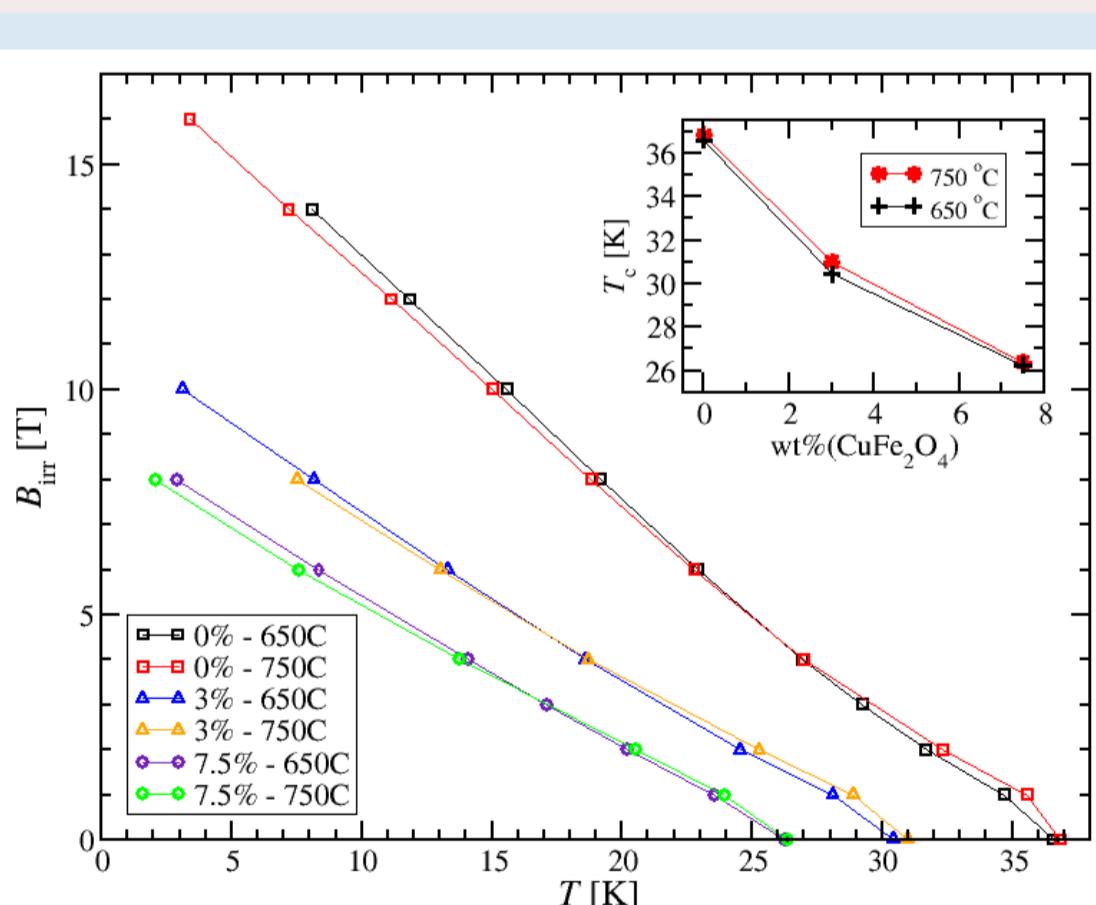
Teorijska [4] i eksperimentalna istraživanja na tankim filmovima [5] ukazuju da magnetske nanočestice uzrokuju jače zapinjanje MV u supravodiču nego nemagnetske. Utjecaj magnetskih nanočestica na masivne uzorce MgB₂ je manje jasan: brojna magnetska mjerjenja $J_c(J_{cm})$ ukazuju na pojačanje zapinjanja MV (npr. [6,7]) no postoje i suprotne opažanja [8].

Pitanje

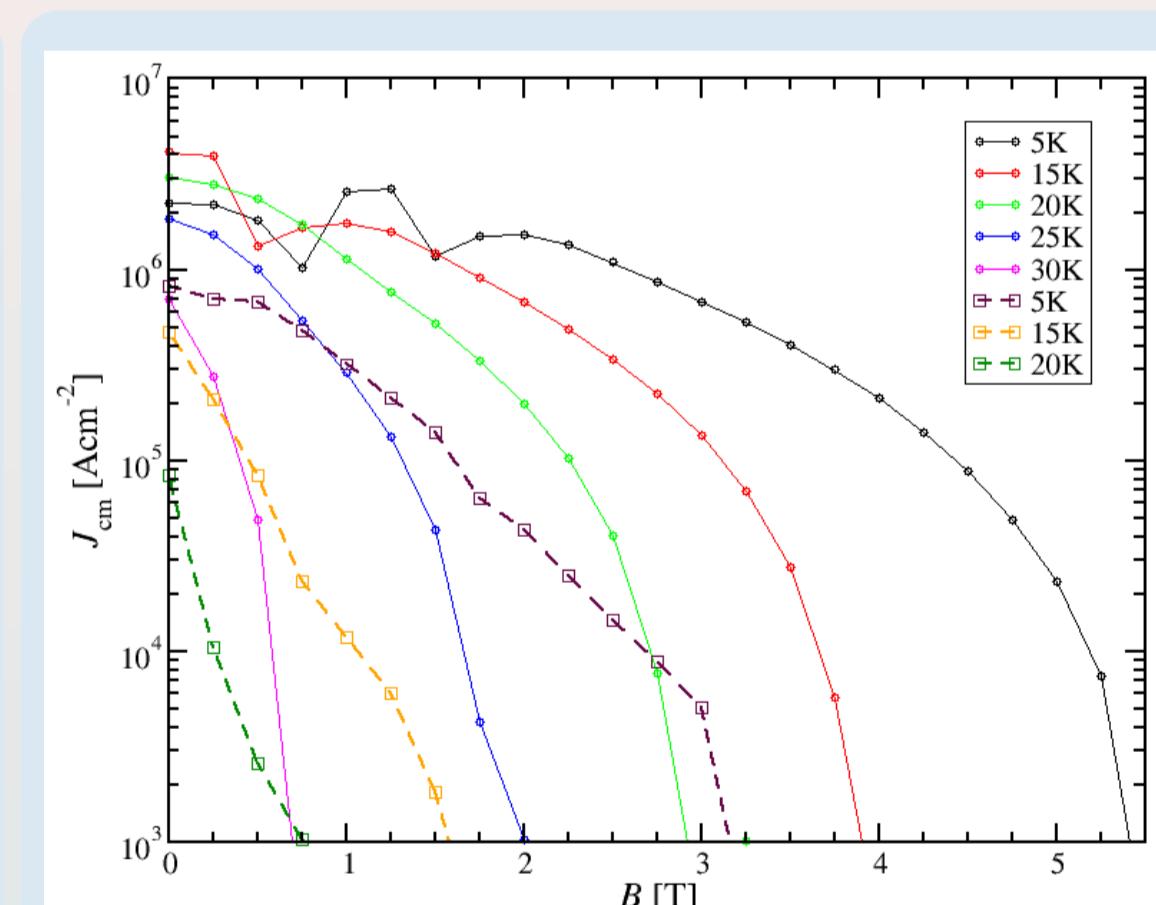
Da li magnetske nanočestice pojačavaju zapinjanje MV u žicama MgB₂?

3. Rezultati i rasprava

Difraktogrami svih uzoraka (sl.2 uzorci sinterirani na 750°C) pokazuju glavnu, dobro razvijenu fazu MgB₂ sa kristalitima veličine oko 20nm i znatno prisustvo MgO faze. Udio MgO raste s dopiranjem, a dopiranjem se javlja i koljeno/vrh oko 20–45°, što bi moglo ukazivati na pojavu Fe₂B ili Mg₂Cu faze. Ostale linije Fe₂B faze kao i one CuFe₂O₄ (=Fe₃O₄) se pretežito preklapaju s onim MgO faze [7] (osim vrha oko 35,4° pa ih se ne može pouzdano utvrditi). Međutim porast učešća MgO faze dopiranjem i pojava koljena vrha oko 45° jasno ukazuje na određenu reakciju čestica CuFe₂O₄ sa Mg i B tijekom sinteze.

Sl.6 Temperaturna ovisnost ireverzibilnog polja. Umetak: Promjena temperature prijelaza s udjelom dopiranja.

Sl.7 Magnetske gustoće kritičnih struja J_c u ovisnosti o polju B za jezgre žica čistog MgB₂ (pone linje) i dopiranog s 3 i 7,5% CuFe₂O₄ (iscrtkane linje).

Naše sustavno istraživanje ireverzibilnih polja $B_{irr}(T)$ i kritičnih struja $J_c(B)$ (magnetskih i transportnih) MgB₂ žica dopiranih s 0, 3 i 7,5 tež% CuFe₂O₄ magnetskih nanočestica (6,5nm) ne pokazuje pojačanje zapinjanja MV povezano s magnetskim međudjelovanjem MV i čestica. Štoviše, dopiranje jako snižava T_c , $B_{irr}(T)$ i $J_c(B)$ što ukazuje da prevladava učinak magnetskog razbijanja parova i slabljenja kontakata između supravodljivih zrna. Ti loši utjecaji magnetskih nanočestica su još pojačani njihovom nejednolikom raspodjelom, na što upućuju tako zakrivljeni Kramerovi prikazi.

To pokazuje da će očekivano pojačanje zapinjanja MV [4] pomoći magnetskih nanočestica biti teže ostvariti u masivnim uzorcima MgB₂ [8] nego što je slučaj u tankim filmovima.

4. Zaključci

To pokazuje da će očekivano pojačanje zapinjanja MV [4] pomoći magnetskih nanočestica biti teže ostvariti u masivnim uzorcima MgB₂ [8] nego što je slučaj u tankim filmovima.

Strukturna analiza uzorka izvršena je raspršenjem CuKα rendgenskih zraka (sl.2) korištenjem PW1820 difraktometra. Elektromagnetska mjerjenja (magnetizacija, električna otpornost i naponsko strujne V-I krivulje) izvršena su korištenjem SQUID magnetometra MPMS5 i Oxford Instruments magneta [10] u području temperature 3–42K i polja B do 5,5T (MPMS) odnosno 16T (magnet).

Otpori su mjereni na žicama duljine oko 1,5cm [10], a otporni prijelazi (sl.3) su korišteni za određivanje T_c i $B_{irr}(T)$ (sl.6).

Iz ireverzibilne magnetizacije (mjerene na ogoljenim jezgrama žica, sl.4) izračunata je kritična struja korištenjem modela kritičnog stanja: $J_c = 20AM/(a^2/b^3)$, a**b** su poprečne dimenzije uzorka.

Kritične struje su također mjerene direktno iz V-I krivulja dobivenih korištenjem pulsne metode (sl.5) [10] na temperaturama 5 i 20K te poljima $B \leq 16$ T.

Magnetootpori i ireverzibilna polja Jači pomak prema nižim temperaturama; jače širenje prijelaza porastom polja B u dopiranim žicama u odnosu na nedopiranu (sl.3) ukazuje da nije postignuto pojačanje zapinjanja MV dopiranjem. Istovremeno, temperature prijelaza T_c brzo opadaju s koncentracijom Cu-Fe-O, $\Delta T_c/\Delta \text{tež} \% = 2\text{K/tež}\%$, što ukazuje na jak (magnetsko) razbijanje Cooperovih parova (umetak sl.6). (Posebno, T_c žice sa 7,5tež% Cu-Fe-O je ispod 30K, što je u neskladu s konačnom J_c uzorka s 5 i 10 tež% Fe₃O₄ na 30 i 35K u ref. [7].)

Linije ireverzibilnosti $B_{irr}(T)$ dopiranih uzoraka su niže i sporije rastu opadanjem temperature od one čiste žice (sl.6), što je u skladu sa slabijim zapinjanjem MV. Posebno, B_{irr} žica sa 0, 3 i 7,5tež% CuFe₂O₄ su na 5/20K redom 16/7,6T, 9,2/3,6T i 7,2/2,2T.

Transportne gustoće kritičnih struja J_c u ovisnosti o polju B za jezgre žica čistog MgB₂ (pone linje) i dopiranog s 3 i 7,5% CuFe₂O₄ (iscrtkane linje).

Transportne gustoće kritičnih struja J_c u ovisnosti o polju B za žice čistog MgB₂ te dopiranog s 3 i 7,5tež% CuFe₂O₄.

Kritične struje i Kramerovi prikazi $J_c(B)$ je određeno iz širine M-H krivulja (sl.4 za 3tež% CuFe₂O₄). (Primjećujemo histerezu na 35K iako uzorak više nije supravodljiv.) J_c za čisti uzorak je na svim temperaturama prilično viši i slabije ovisan o polju nego onaj 3% dopiranog uzorka (sl.7), što je u skladu s ponašanjem B_{irr} (sl.6), a nije u skladu s rezultatima za $J_c(B)$ MgB₂ uzorka dopiranih s 5 i 10tež% Fe₃O₄ [7].) Kako pri ogoljevanju može doći do oštećenja jezgre, a i J_c ovisi o obliku i dimenzijama uzorka [11], sama veličina J_c nije pouzdan kriterij jačeg/slabijeg zapinjanja MV, no ovisnost J_c o B jest: brži pad J_c s B dopiranog uzorka pokazuje slabije zapinjanje MV ($J_c(B)$ dopiranih uzoraka iz Ref. [7] također brže opadaju s B za $T \geq 25\text{K}$!). Transportne $J_c(B)$ za sve uzorce (sl.8) su kvalitativno u skladu s $J_c(B)$ (sl.7) i odgovarajućim $B_{irr}(T)$ (sl.6):

Transportne gustoće kritičnih struja J_c u ovisnosti o reduciranoj polju B/B_{irr} . Umetak: Normirana sila zapinjanja MV i kod zapinjanja na granicama zrna su linearne na višim poljima i omogućuju odrediti H_{c2} (odnosno, B_{irr}) ekstrapolacijom pravca.

Jaka zakrivljenost tih prikaza, posebno dopiranih uzoraka, ukazuje na izrazitu nehomogenost (širok raspon lokalnih B_{irr}).

Literatura

[1] S.X. Dou ... O. Husnjak and E. Babić, Phys. Rev. Lett. **98** (2007) 097002
[2] E.W. Collings et.al., Supercond. Sci. Technol. **21** (2008) 103001
[3] R. Flükiger et.al., Supercond. Sci. Technol. **22** (2009) 085002
[4] I.F. Lyuuksyutov and V.I. Pokrovsky, Adv. Phys. **54** (2005) 241
[5] M. Vélez et.al., J. Magn. Magn. Mater. **320** (2008) 2547
[6] A. Snezhko et.al., Phys. Rev. B **71** (2005) 024527
[7] B. Qu et.al., Supercond. Sci. Technol. **22** (2009) 015027
[8] T. Kuroda et.al., Supercond. Sci. Technol. **19** (2006) 1152
[9] D. Pajić et. al., J. Magn. Magn. Matter. **281** (2004) 353
[10] O. Husnjak, E. Babić, I. Kušević et.al., Solid State Commun. **143** (2007) 412
[11] J. Horvat et.al., Supercond. Sci. Technol. **21** (2008) 065003

Naše sustavno istraživanje ireverzibilnih polja $B_{irr}(T)$ i kritičnih struja $J_c(B)$ (magnetskih i transportnih) MgB₂ žica dopiranih s 0, 3 i 7,5 tež% CuFe₂O₄ magnetskih nanočestica (6,5nm) ne pokazuje pojačanje zapinjanja MV povezano s magnetskim međudjelovanjem MV i čestica. Štoviše, dopiranje jako snižava T_c , $B_{irr}(T)$ i $J_c(B)$ što ukazuje da prevladava učinak magnetskog razbijanja parova i slabljenja kontakata između supravodljivih zrna. Ti loši utjecaji magnetskih nanočestica su još pojačani njihovom nejednolikom raspodjelom, na što upućuju tako zakrivljeni Kramerovi prikazi.

To pokazuje da će očekivano pojačanje zapinjanja MV [4] pomoći magnetskih nanočestica biti teže ostvariti u masivnim uzorcima MgB₂ [8] nego što je slučaj u tankim filmovima.

Naše sustavno istraživanje ireverzibilnih polja $B_{irr}(T)$ i kritičnih struja $J_c(B)$ (magnetskih i transportnih) MgB₂ žica dopiranih s 0, 3 i 7,5 tež% CuFe₂O₄ magnetskih nanočestica (6,5nm) ne pokazuje pojačanje zapinjanja MV povezano s magnetskim međudjelovanjem MV i čestica. Štoviše, dopiranje jako snižava T_c , $B_{irr}(T)$ i $J_c(B)$ što ukazuje da prevladava učinak magnetskog razbijanja parova i slabljenja kontakata između supravodljivih zrna. Ti loši utjecaji magnetskih nanočestica su još pojačani njihovom nejednolikom raspodjelom, na što upućuju tako zakrivljeni Kramerovi prikazi.

To pokazuje da će očekivano pojačanje zapinjanja MV [4] pomoći magnetskih nanočestica biti teže ostvariti u masivnim uzorcima MgB₂ [8] nego što je slučaj u tankim filmovima.